

- [Електронний ресурс] / М. Грицаєнко // Електронне наукове видання з економічних наук «Modern Economics». – 2017. – №4. – С. 63-74. – Режим доступу : <https://modecon.mnau.edu.ua/social-capital-of-territorial-communities-and-their-associations/>;
3. Грицаєнко М. Роль ВНЗ у формуванні соціального капіталу регіону / М. Грицаєнко // Економіка та суспільство. – 2017. – Вип. 8. – С. 129-136;
 4. Мельничук Л. Сутність та значення соціальних інвестицій. / Л. Мельничук // Глобальні та національні проблеми економіки: електронне наукове фахове видання. – 2016. – Вип. 11. – С. 434–437;
 5. Українське суспільство 1992–2016. Стан та динаміка змін. Соціологічний моніторинг. / За ред. д.ек.н. В.Ворони, д.соц.н. М.Шульги – К.: ІС НАН України, 2016. – 546 с.;
 6. Morel N. A European social investment strategy? / Nathalie Morel, Bruno Palier, Joakim Palme // Perspectives on Europe. – 2011. – vol. 41 (2). – pp. 40-46.

Дем'янчук О.О.

*К.е.н., доцент кафедри політичної економії
ДВНЗ “Київський національний економічний університет
імені Вадима Гетьмана”*

Заощадження для інновацій в соціальному підприємництві

Інновації у підприємництві мають базуватися на заощадженнях.

Чинниками заощадження підприємств є: величина валової доданої вартості та валового прибутку, які створюються на стадіях виробництва (із-за незадовільного господарювання підприємства можуть втрачати необхідні ресурси для заощадження ще на стадіях виробництва); розмір доходу від власності (це перспективний ресурс заощадження, пов'язаний з поліпшенням процесу управління підприємствами); стан господарювання та управління на підприємствах, у тому числі рівень “тінізації” діяльності підприємств; розміри

оплати праці та величина соціальних відрахувань; рівень податкового навантаження; розміри капітальних трансфертів, запозичень, субсидій, допомог; макроекономічна ситуація в країні та ступінь державної підтримки.

Важливим чинником заощадження є величина амортизаційних відрахувань, але і досі цей чинник заощадження та інвестування в основні фонди використовується в Україні незадовільно.

Хоча частка валових заощаджень підприємств значно зменшилася, але валове нагромадження основного капіталу характеризує задовільний інвестиційний потенціал. Джерелами інвестиційних ресурсів є капітальні трансферти одержані і чисті запозичення (вони почали зростати з 2005 р., і саме з цього часу почали зменшуватися валові заощадження на підприємствах). Але приріст основних фондів, який забезпечується боргами, не здатен створювати умови для економічного зростання.

Амортизація не тільки стримує падіння економіки в періоди економічних криз, але і стимулює збільшення ефективності та темпи зростання економіки. В умовах скорочення чистих інвестицій та переважання амортизації у загальній інвестиційній діяльності розвинутих країн розширене відтворення відбувається не стільки за рахунок фонду нагромадження (як це було раніше), скільки за рахунок фонду відшкодування. У зв'язку з цим у розвинутих країнах з'явилася можливість збільшувати норму споживання в національному доході в умовах зростання економіки. Так, у США питома вага амортизаційних відрахувань у загальному обсязі інвестицій складає в середньому 77%.

Усвідомлюючи важливу роль амортизаційних відрахувань і формування із цих відрахувань амортизаційного фонду на підприємствах як вагомого чинника заощадження та наступного інвестування, ми вимушені констатувати, що, на жаль, амортизаційна політика в Україні на протязі багатьох років "...залишається найслабкішою ланкою економічної політики, оскільки сформована амортизаційна система не виконує своїх головних функцій – не створює зацікавленості підприємств в оновленні основних фондів, упровадженні наукових розроблень та новітніх технологій у

виробництво”[1,с.169-170]. Про серйозні недоліки амортизаційної політики України протягом всіх етапів ринкової трансформації говорять відомі вітчизняні економісти О.Ю.Болховітінова, О.З.Ватаманюк, Б.Є.Кваснюк, М.І.Крупка, А.В.Мар’єнко, П.Орлов, С.Орлов, О.С.Шнипко та інші.

Актуальною залишається проблема посилення інвестиційно-інноваційної ролі амортизації і реформування амортизаційної системи у напрямі створення вагомих податкових стимулів.[2,с.72]

Обсяги податкової амортизації повинні перевищувати обсяги економічної амортизації. “У такий спосіб підприємці отримують змогу відтермінувати сплату частини податків. В умовах постійного обігу коштів такі відстрочені податки залишаються несплаченими упродовж тривалих періодів часу і, як свідчить практика країн з розвиненою економікою, перетворюються на додатковий капітал”[3,с.293]. В Україні ще ця проблема граничних рівнів податкової і економічної амортизації не вирішена.

Підсумовуючи розгляд проблем, які заважають перетворенню амортизації у вагомий чинник заощадження на підприємствах, доцільно навести таке висловлювання: “Сучасні інтереси економічного зростання України полягають не у примусовому стриманні чи збільшенні амортизаційних відрахувань, а в максимальній лібералізації амортизаційної системи, поширенні прав власників основного капіталу щодо обрання найбільш прийняттого режиму амортизаційних списань у межах встановленого регламенту, забезпеченні на цій основі передумов для збільшення інвестиційних ресурсів. Така система підтримує рівноправні відносини держави з власниками основного капіталу: [власники] обирають найбільш прийнятний для них режим відрахувань у межах встановленого діапазону; [держави] – регламентує цей діапазон, узгоджуючи інтереси бюджетної та інвестиційної політики”[4, с.203-204].

Список використаних джерел:

1.Активізація інвестиційного процесу в Україні.-Колективна монографія за ред. М.І.Диби, Т.В.Майорової.- К.: КНЕУ.- 2012.

- 2.Шнипко О.С. Модернізація основного капіталу – основи забезпечення конкурентоспроможності // Економіка і прогнозування.- 2016.- №1.
- 3.Ватаманюк О.З. Заощадження в економіці України: макроекономічний аналіз.- Л.: ЛНУ ім. І.Франка.- 2007.
- 4.Болховітінова О.Ю. Концептуальна база реформування амортизаційної політики // Національні заощадження та економічне зростання.За ред. д.ек.н. Кваснюка Б.Є.- К.: МП “Леся”.- 2000 р.
- 5.Наумова М. Сутність соціального підприємництва та його роль у соціально-економічному розвитку суспільства// Україна: аспекти праці.- 2014, №4.

Кордзая Н.Р.,

кандидат технічних наук, доцент,

Одеська національна академія харчових технологій

Гнатовська Д.О.,

магістр,

Одеська національна академія харчових технологій

Використання маркетингової стратегії як основи розвитку сучасної вищої освіти

Вища освіта є важливою частиною суспільного життя, яка служить основним інструментом розвитку потенціалу країни, стабільної роботи соціального механізму, реалізації знань, навичок та здібностей молодих людей. Поняття «вища освіта» не може існувати без діяльності вищих навчальних закладів, які беруть участь у формуванні професіоналізму людини на благо суспільства та нації.

Сьогодні в Україні існує 663 вищих навчальних закладів I-IV рівня акредитації. Серед них – 533 державної власності та 130 приватної власності. Абітурієнти можуть вибрати серед 27 напрямків і більше 160 спеціальностей.